

Resolució 515/2019, de 10 de setembre

Número d'expedient de la reclamació: 435/2019

Administració reclamada: Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Previsions sobre mesures per augmentar l'activitat física de les persones amb discapacitat.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: Si no disposa de la informació, difícilment pot proporcionar-la, i amb aquesta resposta de fet ja dona informació que la persona reclamant pot utilitzar als efectes que consideri pertinents; per tant, i sempre en relació amb els tres apartats de la sol·licitud indicats, la resolució impugnada és ajustada a l'ordenament jurídic i, per tant, seria procedent desestimar la Reclamació. Al demanar una acció de foment, la resposta no es pot considerar inclosa automàticament a la donada als apartats 1, 4 i 5 de la sol·licitud, perquè interroguen sobre plans i programes; i al demanar accions de foment previstes la resposta no es pot considerar inclosa dins de la donada en relació amb l'apartat 3 de la sol·licitud, que informa sobre subvencions atorgades; a més, al demanar accions de foment previstes no interroga sobre un futurible, sinó sobre les accions realment previstes en el present, amb independència de què arribin a la pràctica o no; ateses les anteriors consideracions, cal entendre que la informació sol·licitada per l'apartat 2 de la sol·licitud no ha estat facilitada. Tot i que es podria donar el cas que la resposta donada anteriorment no satisfaci realment el sol·licitat en el marc de l'actual Reclamació, dels termes en què ha estat formulada la Reclamació se'n dedueix més aviat el contrari (*"te dan informacions de un link de subvenciones. La salud es un derecho y no se subvenciona"*), és a dir, que la informació sobre subvencions demanada a la sol·licitud no interessa a la persona reclamant, motiu pel qual es pot deduir que no qüestiona la informació rebuda sobre l'import total de les subvencions concedides i, en conseqüència, que la resposta donada a aquesta part de la sol·licitud és correcte jurídicament.

Paraules clau: Generalitat. Salut. Subvencions. Pressupostos. Activitat física. Persones amb disminució. Reclamació contra estimació parcial. Informació inexistent. Informació pública.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. L'1 d'agost de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 435/2019, presentada contra el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 2 de juliol de 2019 la persona reclamant demana la informació següent al Departament de Salut:
"1. Quan es realitzarà un programa que fomenti la pràctica d'activitat física per a persones amb disminució i amb quin pressupost previst?. 2. Està prevista alguna acció de foment encaminada a la pràctica d'activitat física de les persones amb disminució al marge del poc o res que es fa en el programa PAFES?. 3. Import total de les subvencions a entitats que les reben referenciades en la

resposta a la meva SAIP?. 4. Nombre de persones ateses per les associacions receptores de les subvencions. 5. Nombre total de població amb disminució a Catalunya. 6. Pressupost total de la Secretaria de Salut Pública". La persona reclamant demana rebre la informació i les notificacions mitjançant correu postal.

3. La Resolució de la Secretaria de Salut Pública de 23 de juliol de 2019 estima la sol·licitud anterior i li dóna la resposta següent: *"No disposem de la informació sol·licitada per l'interessat en els punts 1, 4 i 5. ... Els plans i programes del Departament de Salut són els que estan publicats al web del Departament, accessibles a través del link indicat. Sobre l'import total de les subvencions, reiterem la informació que ja se li va facilitar en la Resolució de 2 de maig de 2019, en l'expedient EXI_2019_EXP_SIP001SOLC_00002955 ... 20180906 IFA. En darrer terme, disposeu de tota la informació sobre el pressupost de la Secretaria de Salut Pública en el següent link: ..."*
4. La Reclamació presentada l'1 d'agost de 2019 indica que la resolució impugnada *"no respon clarament ni amb dades concretes i a més donen informació d'un link de subvencions. La salut és un dret i no se subvenciona!!!"*
5. El 7 d'agost de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Salut i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 6 de setembre de 2019 la GAIP rep l'informe del Departament de Salut. Reitera la resposta donada per la Resolució de 23 de juliol de 2019 i afegeix el següent: *"Aquesta Secretaria facilita a l'interessat la informació de la que disposa en relació a les subvencions i al pressupost i que està publicada. Concretament i pel que fa a les subvencions, ja se li havia facilitat la informació en la Resolució de 2 de maig. Pel que fa a la resta de qüestions, reiterar per tercera vegada que no hi ha cap previsió en els termes que formula"*.

Fonaments jurídics

1. *Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*.

L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la

GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”*.

2. Valoració de la resolució impugnada

La resposta donada per la Resolució de 23 de juliol de 2019 impugnada a la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació ha de ser valorada en termes diferents en funció dels diversos apartats que la componen i també tenint en compte els termes en els que ha estat formulada la Reclamació:

En primer lloc, la resposta donada per la Resolució de 23 de juliol de 2019 als apartats 1, 4 i 5 de la sol·licitud d'informació és clara i reiterada a l'informe aportat pel Departament de Salut a aquest procediment: l'Administració no disposa de la informació sol·licitada per aquests apartats. Si no disposa de la informació, difícilment pot proporcionar-la, i amb aquesta resposta de fet ja dona informació que la persona reclamant pot utilitzar als efectes que consideri pertinents. Per tant, i sempre en relació amb els tres apartats de la sol·licitud indicats, la resolució impugnada és ajustada a l'ordenament jurídic i, per tant, seria procedent desestimar la Reclamació.

En segon lloc, en relació amb l'apartat 2 de la sol·licitud d'informació (sobre si està prevista alguna acció de foment per incrementar l'activitat física de les persones amb disminució al marge del programa PAFES), ni la Resolució de 23 de juliol de 2019, ni l'informe del Departament aportat a aquest procediment, donen resposta específica a la qüestió demanada, ni sembla que la resposta a ella es pugui considerar inclosa a les respostes donades als altres apartats de la sol·licitud; efectivament, al demanar una acció de foment, la resposta no es pot considerar inclosa automàticament a la donada als apartats 1, 4 i 5 de la sol·licitud, perquè interroguen sobre plans i programes; i al demanar accions de foment previstes la resposta no es pot considerar inclosa dins de la donada en relació amb l'apartat 3 de la sol·licitud, que informa sobre subvencions atorgades. A més, al demanar accions de foment previstes no interroga sobre un futurible, sinó sobre les accions realment previstes en el present, amb independència de què arribin a la pràctica o no. Ateses les anteriors consideracions, cal entendre que la informació sol·licitada per l'apartat 2 de la sol·licitud no ha estat facilitada pel Departament de Salut; atès que sens dubte es tracta d'informació pública, si existeix, ja que és relativa a previsions de polítiques i actuacions públiques, i no és versemblant que afecti límits legals, en aplicació de l'article 18 LTAIPBG és procedent declarar el dret de la persona reclamant a obtenir-la. En conseqüència, el Departament de Salut ha d'informar-lo de les previsions existents o, en cas que no n'hi hagi, de la seva inexistència.

El tercer lloc, la resposta donada a l'apartat 3 de la sol·licitud (remissió al web del Departament per obtenir les dades relatives a l'import total de les subvencions a entitats a les quals s'hauria referit el Departament en resposta a una anterior sol·licitud) reitera la donada per la Resolució de 2 de maig de 2019. Tot i que es podria donar el cas que la resposta donada anteriorment no satisfaci realment el sol·licitat en el marc de l'actual Reclamació, dels termes en què ha estat formulada la Reclamació se'n dedueix més aviat el contrari (*"te dan informacions de un link de subvenciones. La salud es un derecho y no se subvenciona"*), és a dir, que la informació sobre subvencions demanada a la sol·licitud no interessa a la persona reclamant, motiu pel qual es pot deduir que no qüestiona la informació rebuda sobre l'import total de les subvencions concedides i, en conseqüència, que la resposta donada a aquesta part de la sol·licitud és correcte jurídicament.

Finalment, en relació amb l'apartat 6 de la sol·licitud (pressupost total de la Secretaria de Salut Pública), sembla clar que la Resolució de 23 de juliol de 2019 facilita a la persona reclamant la informació sol·licitada mitjançant l'enllaç que connecta amb el web del Departament que ofereix públicament aquesta informació, i no s'observa a la Reclamació cap observació que ho qüestioni.

A la vista de les anteriors consideracions, cal concloure que és procedent estimar parcialment la Reclamació, en relació amb allò demanat per l'apartat 2 de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació, i desestimar-la en relació amb la resta d'apartats.

3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 10 de setembre de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 435/2019, en relació amb l'apartat 2 de la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sobre si el Departament de Salut té prevista alguna acció de foment per a l'activitat física de les persones amb disminució, en la mesura que aquesta informació existeixi, o a què se la informi que no existeix.

2. Desestimar parcialment la Reclamació 435/2019, en relació amb els apartats 1, 3, 4, 5 i 6 de la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2.
3. Requerir al Departament de Salut que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies.
4. Requerir al Departament de Salut a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 435/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.